

HOÀN CẢNH TỘI NGHIỆP CỦA HAI BÉ MÒ CÔI

Lần theo địa chỉ của Bà Hồ Thị Yến, đội II, thôn Thế Long, xã Tịnh Phong, huyện Sơn Tịnh, tỉnh Quảng Ngãi; chúng tôi phải hỏi thăm nhiều lần mới đến được ngôi nhà nhỏ của bà nằm sâu trong xóm. Lúc này đã hơn 2 giờ chiều, bà Yến đang đóng cửa để ra đồng làm ruộng. Sau khi được nghe tôi giới thiệu, bà Yến qua nhà người hàng xóm ẵm một cháu bé khoảng hơn một tuổi. Bà ngồi bệt xuống mặt nền, rơm rớm nước mắt kể về con gái và hai đứa cháu ngoại của mình.

Cháu bé được bà Yến bế trên tay là cháu Nguyễn Duy Thái 18 tháng tuổi, được bà Yến gửi luân phiên qua nhà hàng xóm mỗi lần bà ra đồng làm. Trong ngôi nhà bé nhỏ của bà Yến còn cư mang một bé gái 5 tuổi có tên là Nguyễn Mỹ Thi. Bé Mỹ Thi được một trường Mẫu giáo gần đó thương tình nhận giữ miễn phí, đến chiều bà Yến mới đón cháu về. Duy Thái và Mỹ Thi là con của một người phụ nữ xấu số có tên là Vương Thị Hiền Linh vừa mới qua đời hồi tháng 6/2011. Chị Linh từ khi chào đời đã không có được tình yêu bảo bọc của người cha.

Năm 2002, lúc chị 17 tuổi đang là học sinh lớp 11 thì bị tai nạn giao thông và đã được các bác sĩ cứu sống trong cơn thập tử nhất sinh. Một phần hộp sọ của chị bị khuyết nên sức khỏe của chị không được tốt lắm, những cơn đau đầu và động kinh có thể đến bất kỳ lúc nào. Nghe nói người cha đã ruồng bỏ hai mẹ con chị Linh cũng bị tai nạn giao thông và chết cũng trong năm 2002.

Năm 2007 chị Linh gặp một người đàn ông có tên là Nguyễn Minh Ánh và đã sinh được con gái đầu lòng là bé Mỹ Thi bây giờ. Phía nhà chồng của chị Linh không chấp nhận cuộc hôn nhân này nên chị Linh đành chấp nhận một thân ốm yếu nuôi con. Còn anh Ánh thì bỏ vào miền Nam làm ăn không một lời từ giả.

Đầu năm 2010 nghe tin chị Linh sắp tái giá với một người đàn ông khác thì anh Ánh lại trở về xin chấp nối lại tình xưa, vì thương con gái chị Linh đã chấp nhận. Đầu năm 2011 bé trai Duy Thái ra

đời. Bà Yến chăm sóc chị Linh và cháu Thái được ba tháng thì nhà chồng đến đón về. Tưởng rằng con gái bà sẽ được hạnh phúc bên chồng nhưng mọi việc đã khác hẳn. Nhà chồng chị Linh cũng rất khó khăn, mẹ chồng chị Linh phải vào miền Nam bán vé số, anh Ánh thì hay lẩn nhẩn trai gái bên ngoài, sức khỏe chị Linh đã yếu lại không được chăm sóc đầy đủ, cộng thêm nỗi buồn về người chồng thiếu chung thủy, cơn đau bại não ập đến và chị Linh đã trút hơi thở cuối cùng vào ngày 17/06/2011 sau hơn nửa tháng điều trị tại bệnh viện Quảng Ngãi và Đà Nẵng lúc đó chị vừa tròn 25 tuổi.

Đám tang được tổ chức đơn giản và di ảnh được thờ tại nhà chồng. Một tuần sau kể từ khi mai táng chị Linh, một sự xung đột xảy ra với hai cha con anh Ánh vì lý do người cha đã bán một con bò mà chị Linh và anh Ánh đã bòn mót mua về làm kinh tế gia đình. Anh Ánh như một kẻ điên không còn lý trí đã đốt phá tan hoang bàn thờ còn đang nghi ngút khói hương của chị Linh. Tắm di ảnh của chị Linh được dời về thờ tại nhà bà Yến và hai đứa cháu tội nghiệp cũng theo ngoại về quê mẹ. Anh Ánh lạng lẽ tha hương vào miền Nam. Trong một vài tháng đầu anh Ánh còn gọi điện về hỏi thăm con, nhưng sau đó thì biệt tăm luôn.

Hai đứa bé sống trong sự thiếu thốn tình cảm và sự cô đơn nghèo khó của bà ngoại, những người hàng xóm thương tình thỉnh thoảng cũng mua cho một vài hộp sữa. Chính quyền địa phương cũng có hứa quan tâm nhưng đến nay (09/2012) vẫn chưa có động thái giúp đỡ nào. Một cán bộ địa phương có hứa sẽ nhờ đài truyền hình đưa tin nhưng chưa thấy có phóng viên nào hỏi han. Những người công nhân nhà máy Bột mì gần đó đã quyên góp mua một chiếc Tivi cho hai cháu xem đỡ buồn, nhưng chiếc Tivi cũng đã hỏng bà Yến chưa biết gửi đi đâu để sửa.

Ngày Tết nhâm Thìn (2012) anh Ánh về quê có ghé thăm hai đứa con bé bỏng của mình. Có lẽ một mặc cảm nào đó hay sự bất lực của một người cha không thể chăm sóc được con mình, anh Ánh cảm lạnh gục mặt xuống nên không có một lời chia sẻ yêu thương vỗ về nào với hai con của mình. Đứa bé lớn Mỹ Thi thì mãi lòng vòng quanh bố, thỉnh thoảng chạm thử vào người bố để thăm dò tình yêu của bố. Anh Ánh không dám nhìn con mình và từ đó bỏ đi biệt tăm cho đến bây giờ.

Bà Yến bỗng cháu ngoại bên bàn thờ người con gái xấu số

Trở lại gia cảnh của bà Yến, chúng tôi cũng rất ngạc nhiên khi nghe kể về cuộc đời quá đau khổ của bà. Chị Hiền Linh không phải là đứa con duy nhất mà bà Yến còn có một người con trai khác tên là Nguyễn Sinh Công, người con trai này cũng không có được quyền gọi bố. Bà Yến cam chịu đau khổ, vượt qua dư luận để nuôi hai con mình lớn khôn. Khi những đứa con trưởng thành cũng là lúc tai họa ập đến. Năm 2009, lúc Công đang học đến lớp 11 thì một tai nạn gia thông xảy ra, Công cũng được các Bác sĩ cứu thoát khỏi bàn tay tử thần, nhưng hậu quả đã để lại cho Công một chân vít kim loại và một chân luôn ở trạng thái duỗi thẳng và cuộc đời từ đó trở nên tàn phế. Vì muốn giảm bớt áp lực cho mẹ, Công đã vào miền Nam đặt bàn ngời một chỗ bán vé số.

Dường như sức lực của bà Yến đã cạn kiệt, năm 2002 con gái tại nạn giao thông, năm 2009 con trai tai nạn giao thông trở thành phế nhân, năm 2011 con gái mất, nỗi đau chồng chất nỗi đau, thời trẻ đã một thân nuôi hai con thơ dại, về già cũng một thân nuôi hai cháu dại thơ. Bà thờ dài ngao ngán và “có lẽ số kiếp mình nó vậy”.

Chúng tôi thấy hoàn cảnh của bà đang rất bi đát, cuộc đời bà có thể đã quen sự chịu đựng đau khổ nhưng còn hai cháu bé thì quả là rất đáng thương. Hai cháu đang rất cần những vòng tay nâng đỡ.

Nguyễn Tùng (tháng 9, 2012)

(Dựa theo lời kể trực tiếp của bà Yến và cô giáo Sanh trường mẫu giáo Liên Cơ, Sơn Tịnh)